

א. ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה ו.

מסורת הש"ס

(א) ואחיס בט. (ב) ואחיס
שם: מהדרין כב.
(ג) (מדרש ו.א.) (ד) יצמות קו.
קדושת מע: י"ב מה. ערסן.
(ה) [ואחין] קולס.
(ו) מנהל. קינן פ"א מ"א
ואחין קולס. (ז) [מחבר: יח].
ע"ש. (ח) עזות פ"ח מ"ו
מחבר: יח. (ט) [מחבר:
סא.] י' [ז' פסח ס].
(כ) [עזריהו ז.] (ג) [ז'ל].
הסות פ"א. (ה) ח"י.
(ו) [וע"פ חס"ד י"ב מה.
ד"ה יקרנ].

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה תשפור כו'
את הפקדו הזאת בתפלין
דמוקי לה ר"ע: (ב) בא"ד
וצריך לתקן. י"ב ועי'
בתום' פרק הנושא תפלין
מבואר התיקון: (ג) ד"ה
חד כו' הוא כלאומר הרי
עלי נגד כו' כג"ל ותיבת
כוס תחת: (ד) בא"ד
לסתמיב ופתיחתה אלמא
דמשכחת לה:

גליון הש"ס

תום' ד'ה איהו גר.
משנה היא, וכותס כוס
פי' צל"ק דף סג ע"ג
פלד"ה מי קמני:

הגהות מהר"י

לגרא
א] בתום ד"ה יקריב וכו'
ואשולט מ"ט בעי למשכני
כ"ל וע"י בתום חס'
כרמות דף יב ע"א בד"ה
אז דלמא:

מוסף רש"י

[illegible]

אָוואָס מ'ס'ל צוהרן העיני' חני לה גבי פיגול לא יראה המקריב
ואתו לא יחשב: מולא שפתיך וו מלוא עשה. דמסתמא הכי אמר
מולא שפתיך קיים: שסומר וו מלוא לא פשעא. שאלא מאחר דבר'
אקראן א"ר אילעי כל מקום שנאמר השמר פן ואל כו' (למנוח דף ט"ז א:)

מִדְבָּר עֲזָוִי נִפְקָא דְּרִישׁ
יֵאוֹתוֹ מִהַ ח"ל לִפְי שׁ
שׁוֹמֵעַ אֲנִי אִף מֵאַחֵר
אוֹתוֹ אוֹתוֹ בְּלֹא יִרְצֶה
יִרְצֶה אֲלֵא בְּךָ חֲטָא וְלֹ
הָאִיל וְאִ"ר יוֹחֵג וְאִי
אִשְׁתּוֹ שֶׁל אֲדָם מִתַּחַ
מִמּוֹן וְאִין לוֹ שְׁנֵאמַר
יִקַּח מִשְׁבָּכָךְ מִתַּחֲתֶיךָ
תֹּאחֵר נָמִי אִשְׁתּוֹ מִן
שְׁפִתֶיךָ זֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה
תַּעֲשֶׂה וְעֵשִׂיתָ אֶזְחָרָה
נִדְרָת זֶה נִדָּר לַה' אֱלֹהֵי
עֲוִלוֹת וְשִׁלְמִים נִדְבָה
אֱלֹ שְׁפִתֶיךָ בְּדֹק הַבִּית
מִן מִרְצָא שְׁפִתֶיךָ זֶה
מִרְצָא עֲשֵׂה וְדִרְבָּתָּ

זו מצות לא תעשה למה לי מלא תאמר שלשמו נפקא שיעשך למה לי מיקריב אותו נפקא דתניא^א יקריב א ויכול בעל כרחו ת"ל לרצונו הא כיצד כופין אותו עד ויאמר ולא אפריש וחד אפריש ולא אקריב וצריכא דאפריש משום דלא קיימיה לדיבוריה אבל אפריש ולא אדאיתיה כי גזא דרחמנא איתיה צריכא ואי אשמעינן משהי ליה גביה אבל אמר ולא אפריש אימא דיבורא לא מצינא אמרת דאמר ולא אפריש והא נדבה כתיבא ותננין חרי עלי עולה ואי הוא נדבה האומר הרי זו עולה ואינו מר או נגנב חייב באחריותו נדבה מתח או נגנב אינו רבא משכחת לה כגון דאמר הרי עלי עולה על מנת בפך זו עזקה אמר רבא וצדקה מיחייב עלה לאלתר פשיטא מהו דתימא כיון דבעניינא דקרבנות כתיבא עד דקרבנות קמ"ל התם הוא דתליניהו רחמנא ברגלים אבכי עניינא אמר רבא ^אכיון שעבר עליו רגל אחד עובר ר' יהושע ור' פפייס ^בעל ולד שלמים שיקרב שלמים או שהיתה לנו פרה של זבחי שלמים ואכלנוה בפסח ואמא בשלמא בפסח לא אקריבא אימור דמחוסר זמן הוה ויחייב משהי לה ועברי עליה בעשה אמר ר' זבד

מאות עשה ע"כ דלא כר"ע והוא דר"ל דיומא לא קיימי ומיהו לה
 וסוגיא דשמעתא משמע בגמ' (דף ג:) דלמאי כר"ע דקתיב אויב ולא קתיב
בפיר וזו צדקה. דלמאי ילא מפי דקדק (ושיעור המה) **קריב** א
 לעברה שנתפספה (המכוסה דף מט: וסא) מכין אותו עד שתלך
 לפי שכתבו ללמוד וא"ת הא דמתן פרק המעשר משקלין (פרקין דף קא.)
 אותן ה"ד אי מקמי דלמאי ליד כל תלמוד אפי' עולות ושלמים נמ
 שבלא עבר עדיין ללא דהיין שהוא מתעטל להביא ומוציא הולאת ח
 מואין צמה למשכנו או סופין דקדאמר הכא ואלא ואלוהי מ"ט א
 תשובה מהפסוק נמי מתפרסם ארבעי עשה י"ל כיון דלמאריין צלמא
 בתשובה מהפסוק ולא דמי להפסוק ואשמו"ט **דד דאריב** ודא א
 נראה בכל חד רוצה ב' פסוקים ודאי למה לי ומשני צריכי בכל
 תלמוד גלגל אפרים ולא אקריב ופרקי מן מציאת אמת דלמאי ולא א
 העפסה והלא תפשה והשני אנדבה דקדאי דלמאי ולא אפרים א
 לנדר שריי בלחור קרא תביב נדבה דלמאי לעיל נדבה כחשמה
 שהרי אמר ולא אפרים אינו אומר הרי זו אדברה הוא כאומר הרי
 הרי זו ומפרשי בלחור שנה דמתן אויבו ור' ומשני משתבח לה דלמאי
 הרי עלי עולה על מנת שלא תאחזיב בבהירותה כשאלמאי הרי עלי הוא
 תאחזיב באחירותה ו' אלול דמשתבח לה דלמאי ולא אפרים כמו האומר
 נגדבה **איוהו** נדר. * משה הרי צפ"ק (משה ח') דקייני: **על**

ועצית אזהרה לבית דין שעשוען. מיקריב אותו לרצונו נפקא, והניח להם לא כיצד להפריט, ואחר ששפירם רון הקריב שפופין אותו להקריב, והני רחמי למה לא יצא דאמר דאמר ודאמר דאמר, והא דנבא כתיב ביה, ותנו איתורו דרבי האומר דרבי עלי יב נשבעתי יצא מפי צדקה. אמר רבא נצדקה מיחיב עליה לאחיה דאא קרימי עי יבא שלימים ואכלנוה בססא ואכלנו ולדה שלימים כהן, ואמרין בשלמא בססא ויבא שלימים

מדבר עוזי נפא. בָּקוּר פִּי"ב דְּרֻבֵּי (דף טו.) פִּלְג ר' אֶלְעָזָר
אֵלֶּן עֲזָרִי וְדִרְסִי לְחֻזְקוֹ בִּנְחָה הוּא מְדַבֵּר וְאִשִּׁי מְדַבֵּר בְּכֶלֶן
אֶחָד רֹאשׁ לִישָׁב בָּהֶן אֲלִיבָה דְּכֵן עֲזָרִי וְיֹכֵלֶה סְגִיגָה מֵסִיק הֵם כְּמוֹ
שֶׁמִּשְׁמַעְתִּין וְק"ל הֵם דְּחֻזְקָה לִישָׁב מֵחִלָּה דְּלֹאֲמִירָה אֲלִיבָה דְּכֵן
שֶׁמִּשְׁמַעְתִּין וְק"ל הֵם דְּחֻזְקָה לִישָׁב מֵחִלָּה דְּלֹאֲמִירָה אֲלִיבָה דְּכֵן

דף (ה': כס) גבי ר' יוסי היה אומר ג' דברים משום ג' וקנים משמע דכן עושה דמקוץ היקשא דמעשר לכוור עולא בכוור אינו נאכל אללא לפנים מן החומה אף מעשר אינו נאכל אללא לפנים מן החומה לית ליה דאחרים וקאמר וזרנגן דמפקי ליה לנטעמא אחריתא בכוור שאינו נפקס משנה לנכרתא מנא לכו ומישי לכו לנחש אס הש"ס הולך ומיישב בכל ענין:

אא"ב מבקשים ממנו סמון ואין
 פה בסוף פרק שני דרזחוס
 (דף טו:) "ב" קבוצת' ממון של גול אכל
 נחל' המייירי נגדיר המוכח בפרק
 מדליקין (שם דף זב:) וסו' דמיא
 ר' נתן אומר בעון דרזחוס מהא
 של אדם שנאמר אם אין קל לשלם לדרש
 יקח משכנך ומהסחין וזה דרזחוס
 הכא כן חטא ולא באשתך חטא

מִיָּרִי בְּשֵׁלֶם אֲחִי אֵלָּה שְׁעָרֵי בָּבֶל
תִּחְלָה: וְזוֹ מִצְוַת עֲשֵׂה. דְּכִמְיוֹ וְהִיזָּא
מִפְּסִים חֲשָׁסוּ (בְּמִדְבָּר 33):
וְהַשְׁמֹרֶה וְזוֹ מִצְוַת אֵל תַּעֲשֶׂה.
תִּמְיָה הֵא אֲמָרִין כִּפִּי
הַמוֹלָא תַפְלִין (וַיִּרְיִין קֶף 15, וְשֵׁם) 33
הֵא דְמוֹקִים וְשִׁמְרַת אֵת הַחֻקָּה הַזֶּה (6)
דְּמוֹקִי יִרְעֵי בְּפִסְחָא דְלִפְתֵּי פִסְחָא
מִלֵּית עֵשֶׂה מִשּׁוֹס דְּהַשְׁמֶר דַּעֲשֶׂה עֵשֶׂה
וְכֵן בְּפִסְחָא בְּמִלָּה לְיוֹמָא (דֶּף פֶּה). 33
אֵלָּה דְּהַשְׁמֶר רִ"ל מִפְּסִים מֵה לֹא אֲבָרִי
הַחֻקָּה נַעֲשִׂי מִשּׁוֹס לֵא פִסְחָא דְּהִיבִי
לִיכְמוֹ וּפְרִיךְ וּלְכִתּוֹב הַשְׁמֶר נַעֲשִׂי
וּמִשְׁנֵי הַשְׁמֶר דַּעֲשֶׂה עֵשֶׂה וְהֵא נְמוֹ
הַשְׁמֶר דַּעֲשֶׂה הֵא שִׁלְשֵׁם מֵה שְׁעָרֵי
וְעֵשֶׂה מִוֹלָא שְׁפִמְךָ וְיִ"ל דְּתַפְלִין אֲנִי
שְׁקִיעַת חֲמִשָּׁה דְקָאִי אַעֲשֶׂה דְּהַמֵּת
תַּפְלִין הִי עֵשֶׂה אֲבָל תַּשְׁמֹרֶה דְּהַמֵּת קָאִי
דְּהַמֵּת

וְיָנִי וְלֹדָה שְׁלָמִים בָּחוּ
 אֵלָּא וְלֹדָה בַּעֲצֵרֶת
 מִשְׁמִימָה דְרַבָּא ^(ט) בְּגוֹן
 שְׁהִיָּה
 יִתְכֵּן כֻּלָּ לְאֻקְמִיה דְּלֹא כִּרְעֵי דְמַשְׁנֵה דְרִי יִתְכֵּן דְּלֹא דְמֵי לִפְסָא לְשֹׁמֵר דְּשִׁמְשֵׁי
 דְּמֵי ^(ז) וְרִיךְ תִּלְקֵן בְּהִיאֵר דְּרִי יִתְכֵּן דְּלֹא דְמֵי לִפְסָא לְשֹׁמֵר דְּשִׁמְשֵׁי
 וְיִפְסֹו וְהָא דְלִיטְרִיךְ קִרָּא הֵכָּא מִשּׁוּם דְּסִלְקָא דְעֵמָא דְלִין סוֹפִין כֵּלָּן
 לִי מִתְּחֵלָתָא וְאַשְׁמֹות אִין מִתְּמַכְיָן אִתּוֹן חִיבֵי שְׁעוֹת וְשְׁלָמִים מִתְּמַכְיָן
 וְכִי וְאִי דְעֵבֵר כֻּלָּ תַּחֲרָא אֲפִי מִתְּחֵלָתָא וְאַשְׁמֹות מִמֵּי וְיִלִּי לֵשֶׁת אִין
 שְׁלֵל לְנוֹרֵךְ כְּדִי שְׁחַר צִירוֹ מֵהָא קִלְקוּת ^(ח) וְלִשְׁתִּי מִתְּמַכְיָן נִמְכְּרִי וְלֵשֶׁת אִין
 לֵאלֵּא ^(ט) כְּדִי לְמַשְׁכּוֹי טַפִּי מִתְּחֵלָתָא וְאַשְׁמֹות וְהָא כִּפְסָא דְּזֻנְחִים ^(י) וְדָף וְ
 וְיִפְסֹו דָף ^(י) שֶׁמֶס עֵשֶׂה חֲשׂוֹנֵה אִין זֶה מִשֶּׁס עֵשֶׂה שְׁתּוּחִין וְלֵא דְהִי
 שֶׁמֶס נִרְאִי לְדִמְשִׁין כִּךְ שְׁהִי הֵקְשָׁה מִתְּחֵלָתָא וְעֵמָל וְעֵמָל וְעֵמָל
 דְּנָהִי כִרְקָאִי דְמֵי קִרָּא אֲמֵר גִּלְגֵּל לֵאלֵּא מִתְּחֵלָתָא וְאַפְרִסִּי קִרָּאִי הֵשִׁי
 וְהָא נִדְבָה כְּתִיבָא צִיָּה וְתָנִן כִּי פִירוּשׁוֹ כִּן גִּיל הִיאָךְ מִקּוּמַת
 אִתּוֹן גִּי עֵינִינִס עֵשֶׂה וְלֵא עֲשֵׂהה וְעִשְׂיָה נִרְאִיה דְּקִרָּא לְנִדְבָה כְּמוֹ
 עֵלִין מִזִּי הֵיִת קִרָּאִי אֲמֵר וְלֵא אֲפִרְסִי לְנִדְבָה הֵא זֶה אִיפְסָא מִזִּיה
 אִין ^(כ) כֹּה נִדְר שְׁהִי אִיִּת מִפְרִישׁ אִין וְאֲפִרְסִי פִירוּשָׁה לֵא דְלֵאמֹר
 וְלֵא אֲפִרְסִי דְּשִׁמְעֵה נִדְר מִשְׁתַּח לֵה מְרִיתִי וְאִין ^(כא) נִנְדְבָה בְּגוֹן דְּלֵאמֹר
 מִן נִדְר וְרֹחֵה לְעִשׂוֹת נִדְבָה כְּשִׁמְכֵאל צוֹ דִּין נִדְבָה בְּאֻמָּר לֵאִי חֲפִךְ
 הִי עֲלִי וְעַל כֵּן זֹאת הִיא נִנְדְבָה שְׁהִי רֹחֵה שְׁלֵל יִתְחִיב בְּחִתְרִיּוֹת
 שְׁלֵל אֲתִיבִּיב בְּחִתְרִיּוֹתֵהּ לֵא דְמִי לְתַתַּה עַל מַה שְׁכַחוּ בְּמִדְרֵי:
 צִיָּה

מכפין אותו, דשארם רוצה אני, ומרקיטין חלא קראד קריאד משהו עילי קרן כן וכן
אנא, אשמיטין אמר הוי עילי ולא הפריש שמיטין אותו, משום דלא קרימוה
ולולה כולי, ומרקיטין בא כעון אמר הוי עילי עשה, על מנת שאני חייב באחריותה
אמר ארן כיון שעבר עליה דלא אהד עובר בששה, מיתביחא אמר בר פפיי מעי
אקריבוא, אימור לא כלו ליה חטאין ואיך לא בעצות הויא משהו לה ועצבי מעי

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואם האכל אינו
מכשר כבוד שלקחו אינו
תחשבה של ירידה
ותפסירא חתא ליה ותפס
ז' פטל ויהי תחשב
מלכבול מכל עונה
תשוא:
2. ותר נדרי לא
אליך 3. לא תאמר
לשמו כי דרש ודשנא
"אלך תחשב ויהי תפס
ותשוא" דברים כג
4. אם אין לך שלם
לך 5. חתא חתא
מפתחיהך שלם כג
6. מנא עתה חתא חתא
ועתה חתא חתא
אליך נדבא חתא
דברך בנפך:
7. דברים כג
8. אם עלך קרבנא כג
9. חתא חתא חתא
10. חתא חתא חתא
11. חתא חתא חתא
12. חתא חתא חתא
13. חתא חתא חתא
14. חתא חתא חתא
15. חתא חתא חתא
16. חתא חתא חתא
17. חתא חתא חתא
18. חתא חתא חתא
19. חתא חתא חתא
20. חתא חתא חתא
21. חתא חתא חתא
22. חתא חתא חתא
23. חתא חתא חתא
24. חתא חתא חתא
25. חתא חתא חתא
26. חתא חתא חתא
27. חתא חתא חתא
28. חתא חתא חתא
29. חתא חתא חתא
30. חתא חתא חתא
31. חתא חתא חתא
32. חתא חתא חתא
33. חתא חתא חתא
34. חתא חתא חתא
35. חתא חתא חתא
36. חתא חתא חתא
37. חתא חתא חתא
38. חתא חתא חתא
39. חתא חתא חתא
40. חתא חתא חתא
41. חתא חתא חתא
42. חתא חתא חתא
43. חתא חתא חתא
44. חתא חתא חתא
45. חתא חתא חתא
46. חתא חתא חתא
47. חתא חתא חתא
48. חתא חתא חתא
49. חתא חתא חתא
50. חתא חתא חתא
51. חתא חתא חתא
52. חתא חתא חתא
53. חתא חתא חתא
54. חתא חתא חתא
55. חתא חתא חתא
56. חתא חתא חתא
57. חתא חתא חתא
58. חתא חתא חתא
59. חתא חתא חתא
60. חתא חתא חתא
61. חתא חתא חתא
62. חתא חתא חתא
63. חתא חתא חתא
64. חתא חתא חתא
65. חתא חתא חתא
66. חתא חתא חתא
67. חתא חתא חתא
68. חתא חתא חתא
69. חתא חתא חתא
70. חתא חתא חתא
71. חתא חתא חתא
72. חתא חתא חתא
73. חתא חתא חתא
74. חתא חתא חתא
75. חתא חתא חתא
76. חתא חתא חתא
77. חתא חתא חתא
78. חתא חתא חתא
79. חתא חתא חתא
80. חתא חתא חתא
81. חתא חתא חתא
82. חתא חתא חתא
83. חתא חתא חתא
84. חתא חתא חתא
85. חתא חתא חתא
86. חתא חתא חתא
87. חתא חתא חתא
88. חתא חתא חתא
89. חתא חתא חתא
90. חתא חתא חתא
91. חתא חתא חתא
92. חתא חתא חתא
93. חתא חתא חתא
94. חתא חתא חתא
95. חתא חתא חתא
96. חתא חתא חתא
97. חתא חתא חתא
98. חתא חתא חתא
99. חתא חתא חתא
100. חתא חתא חתא

רבינו חננאל

[illegible]

אם נראה דל"ל דדייה המהריב אחסו מירוש בבא כלל ירלה אכל בכל מחסו וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones